

[Honoré.]

nem, men den skal på den anden side heller ikke unødigt forhales.

Vi lægger ligesom venstre vægt på, at der står et bredt flertal bag ikrafttrædelsesloven, men jeg tror, det bliver nødvendigt for regeringen snart at fastlægge en tidsplan for en gennemførelse og en afslutning af de undersøgelser, der er i gang, eller som planlægges, så vi selv og befolkningen ved, hvornår regeringen agter at fremsætte forslag til en ikrafttrædelseslov.

Vi kan dog ikke tilslutte os det konservative folkepartis forslag, selv om vi forstår den alvorlige baggrund for dette forslag.

Ib Nørlund (DKP):

Som det fremgår af bemærkningerne, har hr. Ninn-Hansen intet glemt. De består væsentligt af citater af tidligere visdomsord fremsat her i tinget. På den anden side fremgår det også, at han heller intet har lært. Det er muligvis konservative dyder, som kan værdsættes på den kant.

For vort vedkommende vil jeg bare ganske kort sige, at det, som i og for sig er hovedsagen i problemet, er, at de betingelser, hvorunder man har foreslået at sætte en atomkraftproduktion i gang her i landet, ikke har kunnet vinde tillid i befolkningen, og det er der også berettigelse for.

I stedet for at overveje grundene til dette forslår hr. Ninn-Hansen bare at mase på og – som han jo tidligere har sagt – påtvinge befolkningen dette ligesom militære udgifter, som noget, man skal rette sig efter. Der er ikke i forbindelse med forslaget fremsat nogen ny argumentation. Der er ikke opstået nogen ny situation. Det synes jeg også fritager os for at besvare forslaget med en ny argumentation.

Vi indstiller forslaget til afvisning.

Arnfast (CD):

Der skal ikke være tvivl om, at centrum-demokraterne følger de intentioner, der er bag det konservative forslag. Vi mener, at det fremtidige behov for energi er klarlagt, og vi mener, at de rapporter, der foreligger, sådan set tydeligt understreger det. Vi kunne ønske, at der ville komme en beslutomhed fra regeringens side i dette spørgsmål. Alle de betænkeligheder, der nævnes, er jo efterhånden be-

lyst, men man kan naturligvis blive ved med at trække nye frem og trække sagen ud.

Der blev fremført heroppefra som et argument for nødvendigheden af en folkeafstemning – en mulighed jeg ikke vil udelukke – fra hr. Kjærulff-Schmidt fra fremskridtspartiet, at der i alle grupper findes medlemmer, som har en forskellig holdning til a-kraft, og det er medlemmerne ikke valgt på. Heroverfor må jeg gentage, hvad jeg har sagt tidligere, at det er vi. Centrum-demokraternes 4 medlemmer er valgt på, at de går ind for a-kraft hurtigst muligt. Det ved jeg med sikkerhed, for vi har faktisk ikke været til ét vælgermøde, hvor gruppen imod atomkraft ikke har rejst dette spørgsmål. Det var de meget energiske med over for alle kandidater. Jeg ved, at vi er blevet stillet over for det spørgsmål gang på gang, og at vi har svaret helt klart, at vi går ind for atomkraft.

Jeg forstår at forslaget skal i udvalg, og jeg vil gerne i den forbindelse sige, at vi, takket være ordenen herinde, ikke er medlem af det energipolitiske udvalg. Vi kan beklage, at det ikke er blevet gjort større; der er bestræbelser i gang for det, men vi er altså for lille en gruppe til at blive repræsenteret.

Jeg kan egentlig ikke tilføje debatten noget nyt, som ikke er sagt før fra vor side, men når der henvises til Sverige og Sveriges regering, så synes udviklingen for mig at være ganske klar. Den svenske regerings leder startede i hvert fald ret så energisk som en, der førte atomkraften frem som et debatsspørgsmål, men hvad skete der, da man dannede regering? Så blev man nødt til at acceptere en fortsættelse af udbygningen af a-kraft. For os er det et eksempel på – med alle de moderationer, som fru Lone Dybkjær nævnte – at ansvarlige regeringer bliver nødt til at tage en stilling til dette spørgsmål, og det vil vi gerne opfordre vores regering til at gøre også.

Man snakker om en alternativ plan, som kan blive mere eller mindre udbygget osv. Vi har jo allerede én, og jeg mener ikke mindst i de sidste dages debat at have set, at den er underkendt, den arbejder med for små tal, og den har et for optimistisk syn på, hvad andre former for besparelse o. lign. kan medføre. Men jeg kan i øvrigt ikke se, at starten på at indføre a-kraft i Danmark skulle hindre, at man udfører også alle de andre intentioner, der ligger i denne alternative plan.